

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opvscvla Spiritvalia - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae
Christianae. III. Manuductio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De
Sacrificio Missae. VI. De Discretionem Spirituum ... Operum Eminentiss.
Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

§. 4. Occasio, § scopus hujus libelli

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

rebellionis iustissima pœna ut qui propria voluntate in superbiam elatus Deum deseruit, ab eo desertus sit; & qui libero arbitrio bene uti noluit, cum posset; jam ipso ad bonum uti & Deum diligere sicut oportet, aut credere in Deum, aut operari propter Deum, aut quæ recta sunt cogitare nequeat, nisi gratia & misericordia divina ipsum excitet & præveniat. Homo igitur sibi relictus amoris sui pondere ad se ipsum convertitur, sibi que soli incubans, in se tanquam in centro requiescit. Atque utinam omnes Christiani hanc veritatem bene perciperent; nam si se captivos esse sub lege peccati & ad omne bonum ineptos agnoscerent, ab eo utique auxilium continua & ferventi oratione peterent, qui operatur in nobis & velle & perficere; & à quo omne lumen & robur & omnis sufficientia nostra procedit. Sed jacent plerique in profundo sepulti & miserando errore delusi suam cœcitatem, suosque languores amant & se sanos existimant, quia nesciunt se ægrotare.

§. I V. *Occasio, & scopus hujus libelli.*

HÆc cum sæpius mente revolverem, vitæque tractæ perditos dies in amaritudine animæ meæ recogitarem, duplex me cura invasit, quarum una præteritum tempus, altera futurum respiciens de utroque anxium & sollicitum reddidit. Nam si dies antea actos simul ad esse jubeo & serium de iis examen instituo, horri mihi sunt tot divinæ legis prævaricationes & toties violata fides, qua Christo in baptismo nomen dedi, abrenuntians sathanæ, cunctisque operibus & pompis ejus: prædetque me gratiæ Dei infidelem fuisse. Si verò mentis obtutum in ea figo quæ ventura sunt, Dei tremenda judicia expavescō, & veniæ ac salutis incertus totis artibus contremisco. In his igitur angustiis constitutus statui, Deo opitulante, mihi ipsi primùm, tum aliis, quos eadem calamitas premit, efficaciter succurrere & remedia præscribere, quæ semper in promptu sunt, ut imbecillitas

memoriae assiduâ lectione reparetur, viamque perfectionis arripere cupientibus prolixâ inquisitionis labor absit. Nam quia omnis disquisitio veritatis fit ex quibusdam principiis, quæ à Philosophis Axiomata, à Medicis Aphorismi dicuntur, quibus præcipuarum rerum compendium, ac veluti medulla continetur; propositum mihi est in hoc libello quidquid de vita sanctè instituendâ in sacra primùm Scriptura, tum in codicibus Sanctorum Patrum & piorum scriptorum diffuse legitur, ad certa quædam & magis necessaria vitæ Christianæ principia restringere, quæ brevia sint & concisa & paucis multa comprehendant. Porro hoc unum est necessarium, à quo summa rerum vitæque beatæ tota ratio dependet, scire quid sit Christiane vivere. *Quid enim prodest homini, si mundum universum lucretur, anima verò suæ detrimentum patiatur? Aut quam dabit homo commutationem pro anima sua? Matth. 16. 26.* Quid verò perversius magisque insanum, aut dici, aut fingi potest, quàm Christiani nomine gloriari, vitamque prorsus alienam à Christi doctrina & exemplis instituere? Vanum est nomen, cui vita non congruit.

§. V. *Cur vitæ Christianæ documenta multi discunt, pauci exequuntur.*

HÆc autem præcepta facile possunt omnes legere, discere & meditari; Sed quod valde dolendum est, eorum germanam vim, & notionem pauci assequuntur. Facile omnes agnoscimus iter ad cælum parandum esse abnegatione, jejuniis, vigiliis, carnis castigatione, multisque tribulationibus; sed in actionibus nostris aliter sentire videmur. Facile dicimus oportere Christianum calumnias, persecutiones, tormenta, & ipsam mortem libenter pati; sed cùm hæc mala proxima sunt, cùm vitæ periculum imminet, tunc caligo mentem obumbrat, & quod ante dilucidum videbatur, incredibili obscuritate circumfusum apparet. Humiles sumus, cùm à nemine vilipendimur: patientes, cùm nihil molestiæ occurrit.